

Τί κρῖμα νὰ μὴν ἀπομένη ἢ ἀφρημένη αὐτή, ἀλλὰ τόσον σημαντικὴ ὑπόστασις τοῦλάχιστον νέα ὅσον εἶναι ὁ σωματοποιῶν, οὕτως εἰπεῖν, αὐτὴν ἔξοχος πατριώτης.

Τί κρῖμα!

Ἄν συνέβαινε τὸ τοιοῦτον, οὔτε ἡ Μικρὰ Ἑλλάς θὰ ἦτο σήμερον ὅποια εἶναι, οὔτε ὁ **Κωνσταντῖνος Μάνος** θ' ἀνακαίνιζε Βενετικὸν πύργου παρὰ τὴν Χαλέπαν καὶ θὰ ἐτιθάσσευεν Ἀραβικοὺς κέλητας . . .

M. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1825

10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1826

ΓΙΑΤΙ κῆμα καμαρώνεις
Καὶ περὶ φανα κνίῃς
Στὸ λιμάνι τῆς Μεθώνης ;
Γιατί κῆμα δὲ μιλιῆς ;
Ἄχ! Γιατί πλιὰ δὲ φνσάει
Τ' ἀγεράκι δροσερὰ
Ὅπως φύσαγε στὸ πλάι
Τοῦ Μιαούλη μιὰ φορὰ ;
Παραμέραγαν στοιχεῖα
Μαῦρα νέφη ἀπὸ καπνό,
Γιὰ νὰ δοῦνε τέτοι' ἀνδρεία
Ὅσοι ζοῦν στὸν Οὐρανό.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ φημισμένο
Μέσ' στὸ αἷμα βοητημένο,
Μεσολόγγι, μὲ καμάρι
Θὰ φυτρώνει τὸ χορτάρι,
Καὶ θὰ βγαίνουν τὰ λουλούδια
Χαρωπὰ ὅσ' ἀγγελοῦδια.
Πεταλοῦδες θὰ πετοῦνε
Τ' ἄρωμά τους νὰ ἴσουφουνε
Καὶ νὰ χύνουν μέσ' τὰ σπλάγχνα
Τοῦ Παραδείσου μιὰν ἄχνα,
Καὶ λουλούδια καὶ χορτάρια
Θὰ στολίζουν παλληκάρια.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ Γ. ΚΑΡΑΒΙΑΣ

Η Ε Π Ι Α Ν Ο Δ Ο Σ

(Ἀσμάτιον)

ΑΚΟΥΜΠΙΣΜΕΝΗ στὸν ἰστό τὰ κύματα κυττάζω
μὲ τὴν ἐλπίδα τῆ χρονῆ
νὰ ἰδῶ τ' ὠραῖό μου νησί,
νὰ παύσω νὰ στενάζω!

Νὰ ἰδῶ τὴ μητεροῦλά μου ποῦ καρτερεῖ μὲ πόθο,
τὸ σπῆτί μου τὸ φτωχικὸ
ποῦ εἶν' ὄνειρό μου παιδικὸ
Ἄχ! Τί χαρὰ ποῦ νοιώθω!

Μὰ φθάνω κ' ὅλα ἔρημα καὶ ὅλα ἀλλαγμένα
μόνον ἢ μάνα μου ἢ γλυκεία
μὲ σφίγγει μέσ' στὴν ἀγκαλιὰ
καὶ λησμονῶ τὰ ξένα!

ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΛΗ

